



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonaë, 1673

Caput 7. Circa Eucharistiam administrandam & exponendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

Ugen. IV. concessit Cassinens. facultatem administrandi Eucharistiam omnibus devotionis causa ad eorum Ecclesias confluentibus. B. Etsi quaslibet. & B. Regularem vitam. Eos vero qui sic Eucharistiam receperint in Ecclesiis eorundem Cassin. idē Eugen. exemit à jurisdictione Nuntiorum, Episcoporum, & quorumcunque iudicum, ut propter hoc non possint contra illos agere vel procedere. B. quae incipit: Etsi ex debito.

Nota verò circa hoc privilegium, quod ab illo excipitur à nonnullis (& factis communiter) solemnitas Paschalis; in qua putant neque Cassinenses, neque alios Regulares posse administrare S. Eucharistiae Sacramentum. Qui tamen non conveniunt in designando, quid nomine paschatis, seu solemnitatis Paschalis intelligant. Nam Sor. in 4. d. 19. qu. 4. art. Valent. 10. 4. d. 6. quest. 8. par. 4. Suar. d. 72. sect. 2. Vasch. d. 219. cap. 3. Regid. qu. 82. ar. 3. Roder. 10. 7. qu. 54. art. 3. Et plures alii, dicunt, nihil aliud hac in parte intelligi, quam tempus illud, intra quod tenentur fideles satisfacere praecepto annuae communionis, & indefinitè omnes dies comprehensos, intra illud tempus, ut qui vel jam praecepto satisfecit aliquo horum dierum, vel satisfacturus est, possit in quocunque alio etiam ipso Dominicae Resurrectionis sacro Communionem recipere à Regularibus. Et ita Eugen. IV. declarasse ait Compend. privil. Societ. Jesu, v. Eucharistia. De quo & aliquae declarationes Cardinal. allegantur ab Authoribus hujus opinionis, per quas prohibentur Regulares administrare Eucharistiam in Paschate, hoc est, pro Communionem Paschali. Navarr. vero in man. cap. 21. n. 52. Henric. lib. 8. c. 55. Et alii nomine Paschatis intelligunt ipsam diem Domi-

CAPUT VII.

Cura Eucharistiam administrandam, & exponendam.

SUMMARIUM.

Regulares possunt dare Eucharistiam omnibus illam petentibus, & 15.
Eius pro Communionem Paschali. 8. 10. 11.
De hoc privilegio dubitavit Lugo.
Sed sine legitimo fundamento, ibid.
Quod nomine Paschalis solem. intelligendum & 5.
Hoc privilegium non tam Regulares respicit quam laicos.
Liberi sunt circa receptionem Eucharistiae.
Eius possunt molestari ex eo quod illam recipiant à Regularibus.
Propter proprius Sacerdos omnium fidelium.
Eius privilegio non obsunt declar. Cardinalium.
In Bulla Innocentii X.
Regulares possunt administrare vaticum.
Quia tamen non habent praxim, nec etiam in-
terdenda.
Regulares possunt in suis Ecclesiis exponere S. Sacramentum altaris.
Saepe variavit interdum S. Congregatio.
Regulares possunt per Octavam Corporis Christi cum eo facere processionem singulis diebus.
Locus exemplus, & extra territorium equi-
parantur.

ILLEGUA
V. L. ARVNI
ET
MMONTARU
N. REGILAS
CELLARU
OSTOLICA

Dominica Resurrectionis præcisè. Et ita à S. Card. Congreg. declaratum affirmat Afor. lib. 8. quæst. 7. & Farinac. in declar. Trident. ac novissimè anno 1645. die 7. Febr. confirmatum asseritur ab Innocent. X. B. quæ incipit: *Exponi nobis*. In qua una die non liceat Regularibus administrare cuiquam Eucharistiam, seu petatur ex sola devotione, seu ad satisfaciendum præcepto annuæ communionis.

6 Verum Joan. Henriq. in *gg. moral. sect. 15. Remig. in pract. confes. tr. 3. cap. 3. §. 1. Joan. de Soria in epilog. sum. p. 3. tr. 1. sect. 1. d. 7. Martin. à S. Joseph. in monit. confes. to. 1. lib. 1. tr. 5. de Euch. & Lud. de S. Joan. in sum. q. 8. de Euch. ar. 3. diff. 3. docent posse Regulares in suis Ecclesiis administrare fidelibus Eucharistia Sacramentum etiam in ipsa die Dominica Resurrectionis. Et ad satisfaciendum præcepto annuæ Communionis. Quam opinionem probabilem putant Tambur. Panorm. *opusc. de com. cap. 4. §. 4. Et Leand. de Sacram. to. 2. tr. 7. d. 3. quæst. 19. Quibus ego subscribo, ob rationes sequentes, & eorum ac infra citandorum DD. auctoritatem.**

7 Primò enim non videtur hoc privilegium concessum, propriè & directè Regularibus, sed fidelibus ad ipsorum Ecclesias venientibus, quibus Pontifex voluit, & intendit favere potiùs, quàm ipsis Regularibus, qui nihil inde nisi laborem consequuntur, sic enim loquitur Eugen. in Bullis citatis: *Præterea, cum sepe contingat ob devotionem, quam ad Monachos præfate Congregationis nonnullæ persone habent singularem, ad ejusmodi monachos pro earum salute animarum recurrere. Nos volentes earum devotioni satisfacere, liceat -- Dicit Congregationis Prælati, suis Monachis, deputatis à suis Superioribus ad audiendum hujusmodi personarum confessiones accedere -- Eisq; ac omnibus, qui ad præfatos Monachos ob devotionem recur-*

rerint, Eucharistia Sacramentum ministrari valeant. Voluit igitur Pontifex hic favere, non Monachis, sed devotioni fidelium ad ipsos accedentium. Unde cum declarationes subsecutæ (si quæ sint, seu à Papa, seu à Cardinalibus, authenticæ, & recipiendæ) non revocent nisi privilegia ipsorum Regularium, manebit hoc quoad non Regulares, sed fideles respicit) in suo vigore, argumento eorum, quæ dicuntur de revocatione indulgentiarum concessarum Regularibus, non pro se ipsis, sed aliis applicandæ, seu ab aliis lucrantibus in ipsorum Ecclesiis.

Secundo. Quia in cap. omnis, de paroch. remis. Et in Trid. sess. 13. can. 9. solummodo præcipitur fidelibus, ut semel in anno hoc in paschate Eucharistiam recipiant de loco verò, in quo illam debeant recipere, vel de cujus manu, nihil dicitur. Unde signum est, quòd utrumque decernitur relinquit singulos in sua libertate quoad hoc. Ad quod cum maximè faciunt dicta in cap. præced. §. 1. ubi de post. Reg. ad confes. audiend. Quòd si dicatur mentionem proprii Sacerdotis in cap. cit. omnis, facilis est responsio, Papam esse proprium per universam Ecclesiam, & que ideo recipi Eucharistiam de manu seu licentia proprii Sacerdotis, quæ recipitur de manu Regularis habentis hoc à Papa licentiam per privilegia.

Tertiò. Omne dubium tollitur per privilegium Nicol. V. & Jul. II. Pro Religiosis Monasterii S. Mariæ de Guadalupe olim Ordinis S. Bened. nunc S. Hieronymi quo illis conceditur facultas administrandi Eucharistiam. Quibuscumque personis sine alia Episcopi aut Parochi licentia, pro Communionem Paschali, & ad satisfaciendum præcepto annuæ communionis. Quod privilegium fuit postmodum extensum ad omnia alia ejusdem Ordinis à Paulo II. Pio IV.

Pio IV. & aliis Summis Pontificibus, ut
 restantur Cruz. in epist. privil. lib. 2. cap. 5.
 de 4. consil. 3. Beia in resp. mor. cap. 4. p. 4.
 Robert. 10. q. 56. art. 3. Cafarub. v. commu-
 nicatio. Diana de celeb. Miss. res. 83. Barbof.
 de off. & pot. parochi cap. 20. Bauny in theol.
 mor. 10. de Euch. qu. 19. Et Marcellin. à S.
 Bened. in comp. privil. full. v. Eucharist. Qui
 comes inde inferunt, posse Regulares,
 habentes communicationem privilegio-
 rum, cum Ordine S. Hieron. virtute hu-
 jus, administrare Eucharistiam, quibus-
 cumque personis, etiam pro Communio-
 ne Paschali, & ad satisfaciendum obliga-
 tioni cap. cit. omni. de par. & remiss. Et ita
 contra quemdam Parochum, in quadam
 Diocesi judicatum refert Dian. loco supra
 cit. Quamvis ipse in 10. 11. suorum oper. 11. 2.
 11. 6. Et jam ante ipsum Mirand. in man.
 11. 4. qu. 42. art. 2. consulat ut abstineatur
 ab usu hujus privilegii, propter scanda-
 lum & alia inconvenientia, quae inde pos-
 sent oriri. Sed hoc consilium non video
 secutos fuisse Regulares, aut certe pau-
 cos, cum aliunde possit obviari incom-
 modis, quae nec timere Pontifices privi-
 legii largitores, nec justè quis queat scan-
 dalizari, contra Regulares, si illo utan-
 tur. Quod licet in dubium videatur Lu-
 go revocare in d. 18. de Euchar. Potius ego
 credo, tam multis aliis de illius concef-
 sione fidem facientibus, hoc maxime at-
 tento quòd rationes, quas idem Lugo ad
 illud impugnandū adducit, ita leves mihi
 videantur, ut se ipsis absque refutatione
 hiant.

Quantum verò ad alia, quae in initio
 hujus allegata R. verum quidem esse,
 quòd declarationes Cardinalium dero-
 gant huic privilegio, sed quia illa non
 habent vim & auctoritatem legum, ideo
 illis non obstantibus, manet privilegium
 in suo robore. Ad Bullam verò Innoc. X.

Resp. illam non esse constitutionem pro-
 priè dictam, neque munitam clausulis &
 derogationibus requisitis ad invalidanda
 privilegia Regularium, sed fuisse editam
 solum ad confirmandam declarationem,
 anno 1644. Die IX. Jul. emanatum in fa-
 vorem Archiep. Burdigal. à S. Cardina-
 lium Congreg. in qua decernitur, posse
 prædictum Archiep. prohibere Regula-
 ribus ne in die Sanct. Paschæ Eucharistiã
 administrent; verum quia hic casus est
 specialis, & aliàs illa constitutio nõ
 continet derogatorias necessarias, ut dictum
 est. Imò nec fuit promulgata, & intima-
 ta cum solemnitatibus requisitis, ideo &
 nec per illam evacuantur privilegia Re-
 gularium, vel si quid operatur, non se
 extendit ultra Diocesium Burdigal.

Diversi Summi Pontifices concessere
 variis Ordinib. Mendic. facultatem admi-
 nistrandi S. Euch. Sacramentum, quovis
 tempore & casu, excepta solemnitate
 Paschali, ubi nota Primò, quòd per hanc
 exceptionem non enervantur dicta in
 superioribus. Nam licet aliqui Pontifices
 exceperint hanc solemnitatem, non ta-
 men ali, unde licet non possint Regula-
 res (imò prohibeantur) virtute hujus
 concessionis administrare Eucharistiam,
 possunt tamen virtute aliarum, de quibus
 supra.

Nota Secundo, quòd ex quo excipitur
 solemnitas, & casus Paschalis, hinc licet
 inferre omnes alios dies, & casus esse re-
 lictos libertati Regularium, & fidelium,
 atq; ideo posse eosdem Regulares admi-
 nistrare Eucharistiam in articulo mor-
 tis, & pro viatico, quia exceptio firmat
 regulam, Neque obstat clem. vel. giosi de pri-
 vil. ubi hoc prohibetur, nisi præhabita li-
 centia parochi, nam ut bene arguit Hass.
 hæc datur per privilegia à Papa, qui est
 Supremus omnium Ordinarius & Paro-
 chus,

R

PRIVILEGIA
 REGULARIUM
 ET
 MENDICARUM
 IN REGVLAS
 MENDICARUM
 OSTENSIVE

chus, & ita ibi valde clare innuit textus his verbis: *Præterquam in casibus à jure expressis vel per privilegia Sed. Apost. concessis. Facit, quia privilegia revocata à quocunq; Concilio, (excepto Trident.) fuere postmodum restituta, ut fusiùs suo loco dixi, & consequenter istud, cujus nullæ revocatio extat nisi præfata Clement. quæ est Concilii Viennensis. Attamen quia usus & consuetudo interpretatur privilegia, & nullibi (quod sciam) habent Regulares usum administrandi viaticum, & aliàs nullum ad hoc in individuo habent privilegium, sed ex aliis generalibus solum hæc facultas evincitur, ego puto, quod ex dictis possent se quidem legitime defendere, si pro administratione viatici impererentur, sed tamè satius est, hac in parte zelo parochorum cedere, quàm novitates & per eas turbas in Ecclesia suscitare.*

18 Possunt Regulares inconsulto Episcopo, exponere in suis Ecclesiis S. Eucharistiæ Sacramentum, pro quacunq; causa, seu privata seu publica, & fundatur hoc Jus in exemptione ipsorum Regularium, nam locus exemptus, & extra Diocesin aequiparantur, secundùm Ancar. Franc. & Gemin. cap. 1. de const. Gonsalv. ad reg. 8. cancell. gloss. 43. Barbof. de off. & pot. ep. p. 3. all. 8. Kochier. de jurisd. in exempt. p. 1. qu. 7. & Henriq. lib. 7. c. 15. §. 4. De quo extant diversæ Rotæ decisiones, unde sicut non requiritur licentia Episcopi ad aliquid faciendum, v. g. ad exponendam S. Eucharistiã, in loco sito extra ipsius Diocesin ita, & nec requiritur ad exponendam in loco, ab ejus Diocesi & jure exempto, de quo videri possunt duæ illustres declarationes Cardinalium, in favorem Regularium, apud Chass. tr. 2. cap. 3. prop. 6. Quamvis in oppositum aliã penitus contrariã, & derogatoriã allegentur à Diana to. 11. tr. 2. res. 5. Ex quibus patet

variassè interdum Patres purpuratos hoc negotio, sed quia Jura nos inclinamus semper potius ad favores, ideo hæc facultatem ego vendico Regularibus, propter rationem allegatam puto (siquid sit deferendum declarationibus Cardinalium.) eas esse præferendas, quæ in favore eorum prodierunt. Ad quod facit, quod Prælati Regularium sunt Episcopi in Monasteriis, & consequenter non indigent alterius licentia ad aliquid in eis sponendum. Pius V. concessit Dominican. licentiam celebrandi Festi Corporis Christi, cum processione SS. Eucharistiæ singulis diebus infra Octavam, per singulas Ecclesias, & ambitum suorum Monasteriorum, ubi nota Gregor. XIII. dicitur successorem, hoc idem generaliter permisisse omnibus seu Regularib. seu Clericis secularibus, B. Cum interdum con- gat Accende Clem. VIII. hanc licentiam revocasse, & ad solos Dominicanos solum originaliter fuerat concessa, restituisse. B. quæ incipit: *Dudum felix recordatus Pius V Per communicationem verò potuerunt alii Regulares sibi eam vindicare*

CAPUT VIII.

Circa Exemptionem.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares sunt exempti à potestate laicâ Clericorum.
- 2 Et etiam ipsorum Syndici ac Procuratores.
- 3 Regulares sunt exempti ab Officialibus Curie.
- 6 Etiam legati à latere.
- 3 Regulares sunt exempti ab Inquisitoribus.
- 4 Textus obscurus non potest abrogari prætextu clarum.
- 6 Regulares sunt exempti ab Episcopis.
- 10 Et hoc jure à vno.
- 11 Paulatim hæc exemptio concessa fuit, & de crevit ad suam plenitudinem.